

BUTLLETI
DEL

PARTIT SOCIALISTA CATALÀ

ANY III Núm. 6

GENER 1944

REDACCIÓ:

Apartado 8620

MEXICO, D. F.

MISSIÓ DE LES COMUNITATS. CATALANES

Comunitat Catalana de Mèxic es va reunir novament en assemblea. El Consell Directiu va explicar els seus esforços per tal d'internacionalitzar el nostre problema i donar més vitalitat el Consell Nacional residenciat a Londres. Passions superades, es va remarcar, la unitat de pensament i d'acció que hi ha entre els homes que formen Comunitat. Seria difícil fins i tot parlar de divergències substantives. Hi ha, això sí, una ben justificada impaciència. Es creu, amb raó, que l'esmentat Consell Nacional podia haver escurçat bon xic el moment favorable. No es fan retrets. Són anhels encara no satisfets. Ni un símptoma de defallença. Impaciència, sí; defalliment, no.

Hem de convenir, amb sinceritat, que la tasca empresa per les Comunitats és la de menys vistositat immediata. Els resultats podria ser que els veiéssim a l'exili; però creiem que els veurem a Catalunya mateix, quan, al costat dels compatriotes que lluiten allà, petjant tots plegats la terra nostra, replantejarem, de la manera més adient, la solució definitiva del problema de la plena sobirania de Catalunya.

Es possible que alguna o totes les cancelleries, gràcies a la propaganda dels catalans exiliats, arribin a saber, finalment, i a comprendre i a considerar com cal, la nostra reivindicació de Catalunya, nació europea. Ja s'acosta el moment de saber fins a quin punt haurem arribat a cridar l'atenció dels homes d'Estat que es reuniran a la taula de la Conferència de la Pau, on, entre d'altres tasques, hauran de fer un nou mapa polític del món, mapa que hauran de procurar que tingui una llarga durada.

Es possible que el cas de Catalunya no sigui resolt totalment d'acord amb les nostres aspiracions. No som pessimistes. Volem, només, preveure la solució pitjor. Però en aquesta hipòtesi desfavorable el plet continuarà; el continuarem tots nosaltres, i en el lloc millor perquè sigui resolt d'una manera justa: a Catalunya. Els homes de Comunitat no serien conseqüents si no preveien, com ens consta que preveuen, aquesta contingència. A l'exili cal internacionalitzar el problema, fer que els homes d'Estat es vegin obligats a tenir-lo en compte i donar-los, si ens les arriben a demandar, totes les facilitats per tal que puguin recollir novament la voluntat dels catalans, tot i tenir nosaltres la convicció que, històricament, ja estem prou ben autodeterminats. Un cop a casa nostra, no hem de desapropiar cap eventualitat, per sagnant que sigui, per aconseguir que Catalunya torni a ésser nació. Una nació que segurament pactarà amb les altres nacionalitats hispàniques o ibèriques, si aquestes ho creuen convenient per a tots i conjuntament trobem la fórmula de convivència. O bé una nació europea, si els nostres desigs, considerant interpretar la voluntat dels catalans que no poden parlar al món lliure, no són degudament correspostos pels altres pobles més pròxims.

Comunitat continua essent l'organisme que uneix més voluntats. La causa que defensa és l'única històricament justa. Els catalans que han exercit càrrecs públics i que encara no pertanyen al moviment de les Comunitats, creiem que no s'adonen del mal que fan al poble que un dia els va elegir perquè el representessin políticament. Fins i tot suposant que la nostra causa no reeixís, el nostre deure és no minimitzar les nostres aspiracions i estar convençuts que Catalunya continuarà avançant pel camí que ha de portar-la a la plena llibertat.

Per això nosaltres, que tenim consciència de l'actual situació històrica, som ací uns fervents partidaris de les Comunitats, d'aquesta acció conjunta dels catalans nacionals, i seguirem assent-ho a casa nostra. Perquè creiem que és l'única posició que podem tenir com a bons catalans i, com a socialistes, la millor manera de defensar els nostres interessos.

EL PARTIT SOCIALISTA CATALÀ DAVANT

LA "JUNTA ESPAÑOLA DE LIBERACION"

El Partit Socialista Català, els adherits al qual internacional, fermament decidits a enderrocar el règim falangista que acabdilla el general Franco, disposats a enfrontar-se contra qualsevol propòsit han lluitat i segueixen lluitant contra el feixisme de restablir la Monarquia Espanyola, però amants també a lluitar per aconseguir que el futur règim polític dels pobles hispànics tingui una estructura més d'acord amb la realitat, i prenent en compte la voluntat de la immensa majoria dels pobles català, basc i gallec, perfectament autodeterminats i amb característiques nacionals indiscutibles; considerant que la Constitució republicana espanyola promulgada en 1931 és inactual i ha estat superada per les lleis, decrets i altres disposicions legals vigents durant la guerra civil, no pot aprovar i rebutja el Pacte signat el 20 de novembre del 1943 per una fracció del Partido Socialista Obrero Español i els partits republicans espanyols, juntament amb alguns catalans; i això perquè el contingut del dit Pacte està en completa oposició amb la tasca progressiva que, en el terreny polític, en l'econòmic i en el social, serveix de gniatge a la nostra actuació d'avui i ens orienta per a un futur immediat.

Ens declarem partidaris d'una estructura política hispànica de tipus federatiu capaç de donar plena satisfacció a les nacionalitats que, com Catalunya, Euscadi i Galícia, no poden desenvolupar llinnament llurs institucions dins el marc esquiàt imposat per les Corts Constituents espanyoles del 1931. Entenem que la unitat d'acció per enderrocar el règim franquista i impedir el restabliment impopular de la monarquia, és del tot compatible amb un Pacte entre els diversos pobles que constitueixen l'actual Estat espanyol, l'objectiu del qual seria reconstruir el país damunt de bases noves i evitar que quedin en peu, i encara agreujats, els principals problemes que determinaren la guerra civil.

Mèxic, D. F., 24 de novembre de 1943.